

ACC. N:R M. 14636:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Jöns Andersson, Kyrkheddinge*
Härad: *Båva* Berättare: " " "
Socken: *Kyrkheddinge* Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1959* Född år *1883* i *Lund*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Liesmide. s. 1-2.

Liv F 113

Liesmede

Lag har ej hört omtalas att någon liesmede funnits lias i trakten.

Man brukade vanligen köpa liarna på torsdagarna i Lund, av liesmeder och försäljare från norra Skåne, men även av gårdshandlare och i handelsbodarna. De bästa liarna var tillverkade av liesmeder i Gäinge. De hade sitt bemärke i upphöjda bokstäver, stämpelade på liarna. Ett märke som man alltid följde efter var av en liesmede som hette Knudens Tuveson, A.T.S. stämpelat på sinna lias. Det var lätta bra lias med hållbart bett. Många andra stämpelmärken förekom, senast försäljare fabrikerha tillverkta s.k. gjutatalolias, dessa var också bra men var mycket tyngre. För att pröva om en lias var bra, brukade man

Wig 113

hänga den på ett finger & låta den pendla
& ståta ryggen mot ett hårt föremål, då hördes
det på klingan om det var en god lie eller ej.

Folk brukade stå länge & prova liarna på detta
sätt innan det blev affär av. Det var mycket
stor skillnad att arbeta med en god eller dålig
lie, det vet bara den som försökt det.

Det fanns olika längd på liarna. De järnkarner
skulle vara sig byggde hade de kväts lie. Hven
lieskraften var av olika längd och form. Liar av
samma slag användes för både skörd & slåtter.
Lieskydd användes bara vid häsgårdarna, då
skördelösket gick till hovearbete. En lie
brukade hålla tills den blev utsliten, d.v.s. så
länge den inte var för smal att slipa.

Vid skördearbetet slivades liarna morgon och
middag samt bryntes med strykjärn för varje
skår. Slätter- & skördemaskiner började anv. på 1890-talet.